

Verordening van provinciale staten van Utrecht van 18 februari 2008 (nummer) tot subsidiëring van ondernemers voor het oprichten van een aardgas-afleverinstallatie (Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht)

Provinciale Staten van Utrecht;

Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van (datum), nr. (registratienummer invullen), inzake het subsidiëren van ondernemers voor het oprichten van een aardgas-afleverinstallatie binnen de provincie Utrecht;

Gelet op artikel 143 van de Provinciewet;

Overwegende dat:

Provinciale Staten het wenselijk achten verduurzaming van het wegverkeer in de provincie Utrecht te bereiken door het gebruik van aardgas als vervoersbrandstof te stimuleren;

Provinciale Staten het voorgaande zien als de transitie naar biogas en waterstof als vervoersbrandstof;

Provinciale Staten op 16 oktober 2006 hebben besloten om middelen vrij te maken voor het Provinciaal Programma Luchtkwaliteit en daarmee voor het stimuleren van aardgas als vervoersbrandstof;

Besluiten vast te stellen de volgende verordening:

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. aardgas-afleverinstallatie: afleverinstallatie als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer, voor het afleveren van aardgas aan voertuigen die aardgas als motorbrandstof gebruiken, bestaande uit een compressorinstallatie, een (eventuele) bufferopslag en één of meerdere aflevertuistellen;
- b. ASV: Algemene subsidieverordening provincie Utrecht 1998;
- c. dag: tijdvak van 12 aaneengesloten uren;

- d. gedeputeerde staten: college van gedeputeerde staten van Utrecht;
- e. grondgebied: grondgebied van de provincie Utrecht;
- f. provincie: provincie Utrecht.

Artikel 2 Algemene subsidieverordening provincie Utrecht 1998

De ASV is van toepassing.

Artikel 3 Doel

De subsidie wordt verstrekt om verduurzaming van het wegverkeer in de provincie Utrecht te bereiken door het gebruik van aardgas als vervoersbrandstof te stimuleren. Aardgas als vervoersbrandstof resulteert in een lagere uitstoot van luchtverontreinigende stoffen en broeikasgassen dan benzine en diesel.

Artikel 4 Subsidie

1. Gedeputeerde staten kunnen een investeringssubsidie in de vorm van een renteloze lening verstrekken ten behoeve van een project waarbij een aardgas-afleverinstallatie wordt opgericht. De subsidie wordt conform artikel 18 terugbetaald.
2. Ter uitvoering van de beschikking tot subsidieverlening wordt een uitvoeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 4:36 Awb gesloten.

Artikel 5 Projecteisen

Het project als bedoeld in artikel 4 voldoet aan de volgende eisen:

- a. Er wordt een aardgas-afleverinstallatie opgericht voor het afleveren van aardgas ten behoeve van de openbare verkoop voor motorvoertuigen voor het wegverkeer;
- b. De aardgas-afleverinstallatie beschikt over minimaal twee vulslangen: één voor personenwagens en één voor vrachtwagens. De vulslang is voorzien van een NGV2 koppeling met een leiding van minimaal 16 millimeter doorsnede tussen de buffer en de dispenser;
- c. De aardgas-afleverinstallatie accepteert alle reguliere betaalwijzen waaronder internationale bankpassen en creditcards;
- d. De aardgas-afleverinstallatie heeft voldoende capaciteit voor minimaal 50 personen voertuigen per dag. Hierbij wordt uitgegaan van een tankbeurt van 20 normaal kubieke meter aardgas per personenvoertuig;
- e. De aardgas-afleverinstallatie heeft minimaal de capaciteit om één vrachtwagen binnen 10 minuten vol te tanken. Hierbij wordt uitgegaan van 250 normaal kubieke meter aardgas per vrachtwagen.

Artikel 6 Subsiadiabele kosten

1. Tot de subsidiabele kosten behoren de investeringskosten ten behoeve van het project als bedoeld in artikel 4.
2. Tot de subsidiabele kosten behoren in ieder geval niet:
 - a. kosten die behoren tot de reguliere bedrijfsvoering;
 - b. administratieve kosten die gemaakt worden ten behoeve van het project;
 - c. kosten die gemaakt worden ten behoeve van het aanvragen van subsidie voor het project.

Artikel 7 Hoogte subsidie

De subsidie bedraagt maximaal 50% van de investeringskosten ten behoeve van het project als bedoeld in artikel 4, met een maximum van €100.000,- per project.

Artikel 8 Subsidieplafond

1. Het subsidieplafond bedraagt € 2,4 miljoen.
2. De verdeling van het beschikbare subsidiebedrag geschiedt op volgorde van datum van binnenkomst van volledige aanvragen.
3. Indien, in aanvulling op het tweede lid, door verstrekking van de subsidie het subsidieplafond zou worden overschreden, vindt de verdeling van het beschikbare subsidiebedrag plaats op basis van de volgende criteria:
 - a. de mate waarin het project bijdraagt aan een evenredig verspreid netwerk van aardgas-afleverinstallaties over het grondgebied van de provincie Utrecht als bedoeld in artikel 11;
 - b. uit de beschrijving van het marktperspectief blijkt dat er voldoende potentie voor afname van aardgas als vervoersbrandstof is;
 - c. de mate waarin het project voldoet aan de projecteisen bedoeld in artikel 5.

Hoofdstuk 2 Het verlenen van de subsidie

Artikel 9 De aanvraag

1. De subsidieaanvraag wordt ingediend door middel van een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier.
2. Bij de aanvraag worden in ieder geval, in aanvulling op de ASV, per project de volgende gegevens en bescheiden overgelegd:
 - a. een de-minimissteun-verklaring;
 - b. een beschrijving van het marktperspectief voor de verkoop van aardgas als vervoersbrandstof door de subsidie-aanvrager;

- c. een door de subsidie-ontvanger ondertekende concept uitvoeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 4, tweede lid.

Artikel 10 Weigeringsgronden

1. De subsidie kan worden geweigerd indien:

- a. aan de aanvrager op grond van een andere regeling reeds subsidie is verleend voor hetzelfde project;
- b. het verstrekken van de subsidie niet leidt tot een evenredig verspreid netwerk van aardgas-afleverinstallaties over het grondgebied van de provincie Utrecht;
- c. uit de beschrijving van het marktperspectief, bedoeld in artikel 9, tweede lid, onderdeel b, niet voldoende blijkt dat er een potentiële markt voor de verkoop van aardgas is.

2. De subsidie wordt geweigerd indien het project niet voldoet aan de projecteisen bedoeld in artikel 5.

Artikel 11 Evenredig verspreid netwerk

1. Onder een evenredig verspreid netwerk als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b, wordt, bij het verlenen van subsidies van € 100.000,- per project, het volgende verstaan:

- a. Subsidie kan worden verleend voor maximaal 24 projecten;
- b. Subsidie kan worden verleend voor maximaal 6 projecten per regio, te weten:

1° regio Centraal Utrecht: Utrecht, Nieuwegein, Houten, Maarssen en Vianen;

2° regio Noord-West Utrecht: Abcoude, Loenen, De Ronde Venen, Breukelen, Woerden, Oudewater, Montfoort, IJsselstein en Lopik;

3° regio Eemland: Amersfoort, Leusden, Bunschoten, Eemnes, Baarn, Soest en Woudenberg;

4° regio Zuid-Oost Utrecht: Veenendaal, Rhenen, Renswoude, Utrechtse Heuvelrug, Wijk bij Duurstede, Bunnik, Zeist en De Bilt.

2. Om een regionaal dekkend netwerk te realiseren zal in ieder geval voorrang worden verleend aan een project in de volgende gemeenten:

- 1° Amersfoort;
- 2° Breukelen;
- 3° Leusden;
- 4° Maarssen;
- 5° Nieuwegein;
- 6° Utrecht;
- 7° Veenendaal;
- 8° Woerden.

3. Afhankelijk van de hoogte van het subsidiebedrag worden de aantallen bedoeld in dit artikel naar evenredigheid van de hoogte van het subsidiebedrag als hoger of lager beschouwd.

Artikel 12 Verplichtingen subsidie-ontvanger

1. De subsidie-ontvanger overlegt gedurende de uitvoering van het project uiterlijk 8 weken na afloop van elk kalenderjaar een voortgangsrapportage van het project waarin in ieder geval een planning van (het resterende deel van) het project, de verwachte afwijkingen in die planning, de datum van afronding van het project en een kostenoverzicht van het project zijn meegenomen.
2. De subsidie-ontvanger doet onverwijld mededeling aan het bestuursorgaan van de omstandigheid dat respectievelijk hij verwacht niet binnen de in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen termijn beschikt respectievelijk te beschikken over de vereiste vergunningen, ontheffingen of andere (rechtens benodigde) toestemmingen in verband met het project.

Artikel 13 Toestemming voor rechtshandelingen

Artikel 4:71 Awb is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14 Intrekking en wijziging

De beschikking tot subsidieverlening wordt ingetrokken indien de subsidie-ontvanger niet binnen de in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen termijn beschikt over de vereiste vergunningen, ontheffingen of andere (rechtens benodigde) toestemmingen in verband met het project.

Hoofdstuk 3 Het vaststellen van de subsidie

Artikel 15 De aanvraag om vaststelling van de subsidie

1. In afwijking van artikel 16 van de Algemene subsidieverordening provincie Utrecht 1998 wordt de aanvraag om vaststelling van de subsidie uiterlijk 12 maanden na het verlenen van de subsidie ingediend.
2. Gedeputeerde staten kunnen de termijn bedoeld in het eerste lid op verzoek van de subsidie-ontvanger eenmalig verlengen met ten hoogste 6 maanden.
3. Bij de aanvraag om vaststelling van de subsidie worden in ieder geval de volgende gegevens en bescheiden overgelegd:
 - a. een rapportage waarin een overzicht van de gemaakte kosten ten behoeve van het project is opgenomen;

- b. facturen van de gemaakte kosten bedoeld in het derde lid, onderdeel a;
- c. een kopie van de vereiste vergunningen, ontheffingen of andere wettelijke toestemmingen in verband met het project.

4. De gegevens bedoeld in het derde lid, onderdelen a en b zijn voorzien van een accountantsverklaring als bedoeld in artikel 393 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en het Controleprotocol voor de accountantscontrole bij door de provincie Utrecht gesubsidieerde instellingen van december 2005.

Artikel 16 Beslistermijn

1. Gedeputeerde staten beslissen binnen 8 weken op de aanvraag om vaststelling van de subsidie.
2. Gedeputeerde staten kunnen de beslistermijn, bedoeld in het eerste lid, verlengen. Gedeputeerde staten stellen de subsidie-ontvanger daarvan in kennis en noemen een redelijke termijn waarbinnen de beschikking tegemoet kan worden gezien.

Artikel 17 Terugbetalingsverplichting

1. De subsidie-ontvanger betaalt jaarlijks, met ingang van 1 januari van het vierde jaar volgende op de datum van vaststelling van de subsidie, het subsidiebedrag in vier gelijke termijnen terug aan de provincie Utrecht.
2. De subsidie-ontvanger kan gedeputeerde staten uiterlijk 13 weken voor de in het eerste lid bedoelde datum verzoeken om het subsidiebedrag in andere termijnen terug te betalen.

Artikel 18 Ontheffing betalingsverplichting

1. De subsidie-ontvanger kan gedeputeerde staten met ingang van 1 januari van het vierde jaar volgende op de datum van vaststelling van de subsidie jaarlijks deugdelijk gemotiveerd verzoeken om ontheffing te verlenen van de in artikel 17 bedoelde verplichting de verstrekte subsidie terug te betalen.
2. De ontheffing, bedoeld in het eerste lid, kan worden verleend indien:
 - a. het marktperspectief voor aardgas als vervoersbrandstof is verdwenen;
 - b. terugbetaling door bijzondere omstandigheden niet mogelijk is.
3. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat bij het verzoek om ontheffing als bedoeld in het eerste lid, een accountantsverklaring als bedoeld in artikel 393 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en het Controleprotocol voor de accountantscontrole bij door de provincie Utrecht gesubsidieerde instellingen van december 2005 wordt overgelegd.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 19 Evaluatie

Gedeputeerde staten zenden binnen 1 jaar na de inwerkingtreding van deze verordening (en vervolgens telkens na 5 jaar) aan provinciale staten een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze verordening in de praktijk (met name voor wat betreft de terugbetalingsverplichting).

Artikel 20 Inwerkingtreding verordening

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het provinciaal blad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 21 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties
Provincie Utrecht.

Ondertekening

Toelichting

Algemeen:

Inleiding

Verbetering van luchtkwaliteit en het terugdringen van de uitstoot van het broeikas CO₂ zijn twee speerpunten in het Provinciaal Milieubeleidsplan. Luchtkwaliteit heeft een hoge prioriteit vanwege de effecten op de omgevingskwaliteit en de stagnatie van geplande woningbouw en aanleg van spitsstroken in de provincie Utrecht. Het steeds drukker wegverkeer in de provincie draagt in hoge mate bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit en aan de uitstoot van CO₂. De provincie Utrecht ziet 'Rijden op Aardgas' als één van de mogelijkheden om de luchtkwaliteit te verbeteren en de uitstoot van CO₂ te verminderen. Provinciale Staten van Utrecht heeft op 16 oktober 2006 ingestemd met het Provinciaal Programma Luchtkwaliteit en heeft het project Rijden op aardgas daarin opgenomen. 'Rijden op aardgas' is het begin van het transitiepad naar biogas en waterstof, hetgeen voornamelijk een positief effect heeft op de uitstoot van CO₂.

“Kip-ei”-probleem en huidige situatie

Rijden op aardgas is een schoon en goedkoop alternatief, echter het gebruik van aardgas als transportbrandstof in de provincie Utrecht blijft achter vanwege een typisch “kip-ei”-probleem. Er zijn geen aardgas-afleverinstallaties in de provincie dus schakelen partijen niet over op aardgasvoertuigen en omdat hierdoor de concrete vraag naar aardgas ontbreekt worden er geen aardgas-afleverinstallaties gerealiseerd. De provincie Utrecht wil een sleutelrol spelen in het oplossen van dit probleem. Door het geven van de juiste prikkels aan zowel de vraag- als aanbodzijde kan de provincie op succesvolle wijze de introductie van aardgas realiseren.

Doelstelling en gewenste situatie

Het doel van het project 'Rijden op aardgas' laat zich als volgt verwoorden:

- Het realiseren van minimaal 8 aardgas-afleverinstallaties in een periode van vier jaar.
- De introductie van 2500 tot 3000 voertuigen op aardgas in een periode van vier jaar.
- Het realiseren van een schoon provinciaal wagenpark op aardgas (waar mogelijk).

Het uiteindelijke doel is het minimaliseren van de uitstoot door het wegverkeer (schoon) en het verminderen van de uitstoot van CO₂ (zuinig) door het toepassen

van aardgas als brandstof voor wegvoertuigen. De eerste stap hierin is het creëren van het aanbod van aardgas (de realisatie van aardgas-afleverinstallaties).

De voorliggende subsidieregeling betreft een subsidieregeling voor het stimuleren van het oprichten van aardgas-afleverinstallaties in de provincie Utrecht.

Subsidieregeling aardgas-afleverinstallaties provincie Utrecht

Het oprichten en de exploitatie van aardgasaflever-installaties zal niet geschieden door de provincie Utrecht, maar kan enkel geschieden door marktpartijen met expertise en ervaring. Om de introductie van aardgas-afleverinstallaties te versnellen en ondernemers te stimuleren een aardgas-afleverinstallatie te gaan exploiteren wordt een investeringssubsidie verstrekt aan ondernemers die een aardgas-afleverinstallatie willen oprichten. Het bijzondere uitgangspunt van de subsidieregeling is dat de verkregen subsidie moet worden terugbetaald.

Provinciale Staten hebben in het kader van het provinciale programma luchtkwaliteit € 2,4 miljoen beschikbaar gesteld voor het subsidiëren van aardgas-afleverinstallaties. Hiermee wordt beoogd dat er daadwerkelijk aardgas-afleverinstallaties in de provincie Utrecht worden opgericht. Hierbij wordt benadrukt dat de provincie streeft naar een provinciaal dekkend netwerk van aardgas-afleverinstallaties zodat de beschikbaarheid en toepasbaarheid van aardgas als vervoersbrandstof wordt vergroot. Naast een provinciaal dekkend netwerk aan aardgas-afleverinstallaties vindt de provincie Utrecht het belangrijk dat de aardgas-afleverinstallaties op die locaties worden geplaatst waar een marktperspectief voor aardgas aanwezig is. Het realiseren van een aardgas-afleverinstallatie is één, maar zorgen voor voldoende afzet is een net zo belangrijke stap.

De provincie Utrecht en gemeenten in de provincie hebben een plan opgezet om wagenparkbeheerders in de nabijheid van aardgas-afleverinstallaties te overtuigen van aardgas als vervoersbrandstof.

Per aardgas-afleverinstallatie kan er een investeringssubsidie in de vorm van een renteloos krediet worden aangevraagd tot een maximum van 50% van de investeringskosten, met een maximum van € 100.000,-.

Terugbetaling

De verwachting is dat de exploitatie van een aardgas-afleverinstallatie na vier jaar winstgevend kan zijn, hetgeen door de landelijke werkgroep 'Rijden op aardgas' wordt gehanteerd als uitgangspunt. Dit is afhankelijk van de verkoop of afname van

aardgas door derden. De provincie Utrecht wil de uitbetaalde subsidie na vier jaar terug ontvangen, exclusief de misgelopen rente. Er kan in het geval van bijzondere omstandigheden een ontheffing worden verkregen van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht van deze verplichting tot terugbetaling. Een ontheffing kan worden verleend indien gemotiveerd kan worden aangetoond dat:

- het marktperspectief voor aardgas als vervoersbrandstof is verdwenen;
- terugbetaling door bijzondere omstandigheden niet mogelijk is.

Staatssteun

Een subsidie verstrekt op grond van deze subsidieregeling zou als 'staatssteun' kunnen worden aangemerkt (artikel 87 lid 1 van het EG Verdrag). Gelet op het maximaal te verlenen subsidiebedrag is er de mogelijkheid gebruik te maken van een vrijstellingsverordening van de EG nr. 1998/2006, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 EG op de-minimissteun (hierna 'de-minimus-regeling'). Dit betekent dat de subsidie-ontvanger (dus per onderneming, alsmede het eventuele gehele moederconcern waartoe de onderneming behoort) niet meer dan € 200.000,- aan subsidie over een periode van drie belastingjaren (dus inclusief eerdere ontvangen subsidies overheidsinstanties) aan steun mag ontvangen. De aanvrager moet daarom aangeven hoeveel de-minimus-steun door de aanvrager in het lopende en de twee daar aan voorafgaande belastingjaren ontvangen is en verklaren dat de totale steun niet meer dan € 200.000,- bedraagt. Om deze reden is een 'de-minimus-verklaring' gekoppeld aan het aanvraagformulier. De provincie zal eventueel afhankelijk van de inhoud van de 'de-minimus-verklaring' besluiten de steun aan te melden vóórdat zij overgaat tot subsidieverlening.

Noemenswaardig in dit verband hiermee is rekening te houden met de eigendomsconstructies die er bestaan voor tankstations voor vervoersbrandstoffen en daarmee ook voor aardgas-afleverinstallaties. Een arrest van het Hof van Justitie is hier belangrijk¹. In dit arrest worden verschillende categorieën tankstations beschreven.

1. wederverkopers/eigenaars (dealer-owned/dealer-operated; hierna Do/Do), waarbij de wederverkoper eigenaar is van het tankstation, dat hij voor eigen risico exploiteert, en aan de oliemaatschappij is gebonden door een exclusieve afnameovereenkomst waarin geen SPB-clausule is opgenomen;
2. wederverkopers/huurders (company-owned/dealer-operated; hierna Co/Do), waarbij de wederverkoper huurder is van het tankstation, dat hij voor eigen risico exploiteert, en als huurder aan de oliemaatschappij is gebonden door

¹ Arrest Hof van Justitie, 13 juni 2002, C-382/99.

een exclusieve afnameovereenkomst waarin geen SPB-clausule is opgenomen;

3. wederverkopers in loondienst (company-owned/company-operated; hierna Co/Co), waarbij het tankstation wordt geëxploiteerd door werknemers of dochterondernemingen van de oliemaatschappij, die niet voor eigen risico werken en geen vrije keuze hebben wat hun leverancier betreft;
4. Do/Do-tankstations die door een systeem van prijsbeheer zijn gebonden, waarbij de oliemaatschappij in voorkomend geval een deel van de door de pomphouder doorgevoerde prijsverlagingen aan de pomp voor haar rekening neemt, en ten slotte
5. Co/Do-tankstations die door een SPB-clausule zijn gebonden.

Met betrekking tot de eerste twee categorieën bestaat er geen risico van cumulatie, zodat de “de minimis”-regel van toepassing is.

In geval van de derde categorie kan sprake zijn van steun die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Dit is het geval indien sprake is van bedrijven die meerdere tankstations in eigendom hebben en exploiteren en voorzover de steun, rekening houdend met cumulatie, € 200.000,- per begunstigde, over een periode van 3 jaar kan overstijgen.

Ook bij de laatste twee categorieën kan sprake zijn van ongeoorloofde steun die om die reden niet zomaar kan worden verleend.

Artikelsgewijs

Artikel 4

Er wordt subsidie verstrekt aan initiatiefnemers die een aardgas-afleverinstallatie willen oprichten, met het doel aardgas als vervoersbrandstof te verkopen. De provincie Utrecht wil een deel van het risico voor het investeren in het oprichten van een aardgas-afleverinstallatie wegnemen. Het uitgangspunt is dat de subsidie wordt terugbetaald. De subsidie wordt verleend in de vorm van een renteloze lening; er wordt geen rente in rekening gebracht.

Artikel 5

Het uitgangspunt is dat de te realiseren aardgas-afleverinstallaties op een dusdanige wijze worden ingericht dat ze openbaar toegankelijk zijn en geschikt zijn voor verschillende typen voertuigen. Hiervoor zijn er criteria opgenomen met betrekking tot de toegankelijkheid en de minimale capaciteit. De eisen die worden gesteld aan

de aardgas-afleverinstallaties zijn algemeen van aard. Het is voor elke aanvrager van subsidie op grond van deze regeling mogelijk om aan de projecteisen als bedoeld in artikel 5 te voldoen.

Artikel 6, eerste lid: subsidiabele kosten

Het gaat in deze subsidieregeling om investeringskosten. Kosten zijn subsidiabel indien deze specifiek gemaakt worden voor het oprichten van een aardgas-afleverinstallatie. Hierbij kan gedacht worden aan kosten voor de compressor, de buffer en de dispenser.

Artikel 6, tweede lid: niet subsidiabele kosten

Kosten die niet onder de subsidiabele kosten vallen zijn in ieder geval:

- kosten die behoren tot de reguliere bedrijfsvoering van een aardgas-afleverinstallatie, zoals personeelskosten;
- administratieve kosten die gemaakt worden ten behoeve van de oprichting van een aardgas-afleverinstallatie. Hierbij moet gedacht worden aan kosten voor het aanvragen van vergunningen of het doen van een melding of kosten die gemaakt worden voor keuringen, etc;
- kosten die gemaakt worden om subsidie aan te vragen.

Artikel 9, tweede lid, onderdeel a

De provincie Utrecht mag niet zomaar steun in de zin van artikel 87 EG-Verdrag verlenen. Onder de drempel van €200.000,- kan er echter gebruik gemaakt worden van een vrijstellingsverordening van de EG, namelijk de 'de-minimus-regeling'. Dit betekent dat de subsidie-ontvanger op grond van deze subsidieregeling, niet meer dan € 200.000,- aan subsidie mag ontvangen. Daarom is het belangrijk voor de provincie om inzicht te verkrijgen in de voor dezelfde activiteit (oprichten aardgas-afleverinstallatie) reeds verleende steun aan de aanvrager. Om dit inzicht te verkrijgen, is een 'de-minimus-verklaring' gekoppeld aan het aanvraagformulier.

Artikel 9, tweede lid, onderdeel b

Het doel van het project 'Rijden op aardgas' is het doorbreken van het "kip-ei"-probleem door zowel de vraag als het aanbod van aardgas als vervoersbrandstof te stimuleren. De markt dient er vervolgens een winstgevende activiteit van te maken. Voor een positief exploitatiesaldo dient een minimum aantal voertuigen bij een afleverinstallatie aardgas te tanken. De aanwezigheid van een marktperspectief oftewel een potentiële vraag is daarom cruciaal voor de keuze van de locatie. Dit marktperspectief dient door de aanvrager inzichtelijk gemaakt te worden. Een

voorbeeld van hoe het marktperspectief inzichtelijk te maken wordt als bijlage bij het aanvraagformulier gevoegd.

Artikel 11, eerste lid

Het uitgangspunt is dat door de realisatie van minimaal 8 en maximaal 24 aardgas-afleverinstallaties met een goede spreiding over de provincie een regionaal dekkend netwerk kan ontstaan. De stations dienen voldoende verspreid te worden over de provincie Utrecht. Door uit te gaan van een maximaal aantal per regio kan een dergelijke spreiding worden bereikt.

Artikel 11, tweede lid

De genoemde gemeenten zijn specifiek benoemd vanwege een of meer van de onderstaande punten:

- in de gemeenten is de luchtkwaliteit een probleem;
- qua ligging wordt een ring rondom Utrecht gevormd, waardoor veel bedrijven worden bereikt;
- in de gemeenten is een grote potentiële vraag (bedrijven).

Afleverinstallaties in deze gemeenten hebben een grote kans op levensvatbaarheid en dragen direct bij aan een regionaal netwerk. In deze bepaling wordt er daarom van uitgegaan dat, gezien de huidige omstandigheden en ontwikkelingen, in deze gemeenten in ieder geval een aardgas-afleverinstallatie kan worden opgericht.

Artikel 15, eerste lid

Uiterlijk 12 maanden na het verlenen van de subsidie dient er een aanvraag ingediend te worden voor het vaststellen van de subsidie. In de periode tussen de verlening van de subsidie en de vaststelling van de subsidie moet de aardgas-afleverinstallatie opgericht zijn. Dit betekent dat de subsidie-ontvanger binnen 12 maanden a) moet beschikken over de voor de oprichting van de aardgas-afleverinstallatie vereiste vergunningen, ontheffingen of andere (rechtens benodigde) toestemmingen en vervolgens b) de aardgas-afleverinstallatie moet oprichten. Gelet op de proceduretermijn van normaliter 6 maanden voor de vereiste milieu vergunning op grond van de Wet milieubeheer is dit een acceptabele periode. Voor deze periode is gekozen om te voorkomen dat er een onnodige claim op provinciale middelen blijft bestaan en eventueel andere meer succesvolle initiatieven niet gerealiseerd kunnen worden.

Artikel 15, tweede lid

De periode van 12 maanden kan éénmaal verlengd worden met een periode van 6 maanden. Redenen hiervoor kunnen zijn dat het vergunningetraject meer tijd kost dan verwacht of het oprichten van de aardgas-afleverinstallatie stagneert. Bij de beslissing tot verlenging speelt ondermeer mee de kans dat de aardgas-afleverinstallatie nog gerealiseerd gaat worden.

Artikel 15, derde lid, onderdeel a

Uit het overzicht dient op een duidelijke manier te worden weergegeven wat de gemaakte kosten zijn voor de aardgas-afleverinstallatie.

Artikel 15, derde lid, onderdeel b

Facturen van de gemaakte kosten dienen bij de aanvraag om vaststelling van de subsidie ingediend te worden. Op basis hiervan en op basis van artikel 7 wordt het subsidiebedrag vastgesteld en vervolgens betaald onder verrekening van eventueel reeds betaalde voorschotten.

Artikel 15, derde lid, onderdeel c

De aardgas-afleverinstallatie moet voldoen aan de gebruikelijke technische specificaties, (veiligheids)voorschriften, toepasselijke (wettelijke) regelgeving en vergunningen en dient te zijn goedgekeurd door een Notified Body. Een Notified Body is een door het ministerie van Economische Zaken bij de Europese Unie aangemelde organisatie die werkzaamheden mag uitvoeren ten behoeve van het op de markt brengen en in gebruik nemen van meetinstrumenten, waaronder gasmeters ten behoeve van aardgas-afleverinstallaties die onder de paraplu van de Europese Richtlijn Meetinstrumenten zijn gebracht. Bij de aanvraag moeten documenten overgelegd worden waaruit blijkt dat hieraan is voldaan. De provincie Utrecht wil hiermee voorkomen dat zij subsidies verstrekt aan activiteiten waarvoor geen toestemming van de bevoegde gezagen is gegeven.

Artikel 17, eerste lid

Het uitgangspunt van de subsidieregeling is dat het vastgestelde subsidiebedrag wordt terugbetaald in 4 gelijke delen, gebaseerd op 4 kalenderjaren. De 4 terugbetalingstermijnen gaan in op 1 januari van het jaar volgende op de 4 jaar na de datum van vaststelling van de subsidie. Indien de subsidie is vastgesteld op 1 juni 2008, dan zullen de 4 terugbetalingstermijnen ingaan op 1 januari 2013.

Artikel 17, tweede lid

De subsidie-ontvanger kan een verzoek indienen om af te wijken van de wijze van terugbetalen, indien men bijvoorbeeld in langere of kortere termijnen wil terugbetalen.

Artikel 18, tweede lid, onderdeel a

Indien het marktperspectief van aardgas als vervoersbrandstof niet meer bestaat kan ontheffing worden verleend van de terugbetalingsverplichting. Dit dient door de subsidieaanvrager gemotiveerd onderbouwd te worden.

Artikel 18, tweede lid, onderdeel b

Indien terugbetaling door bijzondere omstandigheden niet mogelijk is kan ontheffing worden verleend van de terugbetalingsverplichting. Een voorbeeld hiervan is indien tijdens de vier voorafgaande jaren ten opzichte van het moment van terugbetaling er geen positief exploitatiesaldo is gerealiseerd voor de verkoop van aardgas als vervoersbrandstof, en gedurende de daarop volgende jaren geen beter perspectief valt te verwachten. Dit dient door de subsidieaanvrager gemotiveerd onderbouwd te worden.

Artikel 19

Gezien de specifieke wijze van subsidieverlening zal de werking van de regeling in de praktijk, zowel juridisch als inhoudelijk geëvalueerd worden. Hiervoor is een evaluatiebepaling opgenomen in de subsidieregeling.